

Lastberget och Vattunöden

Vi lever och bor i en fantastisk kommun med många vackra områden med härlig natur och troligen finns det många "smultronställen" som är okända även för oss som bott här i 40 år.

SPF Håbo gör något åt detta. Den 27 augusti tog vår eminente naturguide, Joachim Tiefensee, 18 medlemmar på en runda kring Lastberget och Vattunöden i kommunens sydvästra del.

Från kursgården vandrade sällskapet till Lastberget där man kunde skåda den pampiga utsikten över Ekolsundsviken. Färden fortsatte till den övergivna grunden till gårdshuset Lastberget, Huset revs 1944 och timret gick till krigsårens bränslekommission som ved. Namnet Lastberget härleds till att det här lastades ut brännved till skutor som kunde lägga till tätt invid berget. Veden kunde sedan direkt störtas ner i lastrummet. Det gick ju åt mängder av ved för att hålla Stockholm varmt över vintern och vedskutor var ett vanligt begrepp i Mälaren och Skärgården långt in på 1940-talet. Veden som skeppades ut från Lastberget kom huvudsakligen från Skörbyskogen. Joachim har forskat i saken och alla deltagarna fick hans lilla, intressanta skrift: "Därav namnet Lastberget". Däri berättar han om människor och deras arbete i denna del av världen.

Kanske har denna vedskuta
i Klara sjö angjort Lastberget
för att hämta brännved.

Vandringen fortsatte ner till
Vattunöden som sannolikt fått sitt
namn genom att översvämningar
orsakat "nöd ". Här rinner en bäck
fram som nu var på gränsen till vadi
efter den torra sommaren. Det
fanns även lämplig plats för fika
och efter en stund fick vi besök av
Lena Sköldberg och Monica Happe
Lindé som är lärare på Håbo

Naturskola i Vattunöden. Även Ove Jonsson som är tillsyningsman för området
anslöt. Lärarna berättade entusiastiskt hur man tar emot elever och undervisar i
friluftsliv och naturkunskap hela året. Behovet är stort. Det finns faktiskt
ganska många elever som aldrig varit ute i en skog. Ove har, bland annat med
hjälp av äldre elever, byggt en "äventyrsbana" uppe i bäckravinen. Säkert
spännande!

Det lite äldre sällskapet fortsatte upp genom bäckravinen och tillbaka till
Lastbergets kursgård. Joachim har under många år vårdat denna skog och har
en unik kunskap om området, och det är njutningsfullt att lyssna på hans
berättelser om allt det märkliga som vi kallar natur.

Sverker Jonasson